

[Knud Nielsen.]

medlem hr. Aksel Møller forslaget som en panikforanstaltning, der meget vel kunne blive til stor skade for de enkelte brancher, uden at man havde sikkerhed for, at loven opnåede sin hensigt.

Jeg tror, udviklingen har givet de betænkelige ret i deres syn. Man ser, hvorledes man på en lang række områder kommer ud over det til loven vedtagne tillæg. Næsten hver dag kan man i dagspressen læse annoncer som: ingen udbetaling ved køb hos os, eller den bekendte annonce fra radiobranchen: 5 pct.s udbetaling, og De har musik i aften. Andre firmaer har søgt at klare situationen ved en underpantsætning til den, der har finansieret udbetalingen, eller man har indvilget i en vis mindre procent i udbetaling, mod at køberen fremviste sin dåbsattest.

Mere alvorlig forekommer mig imidlertid udviklingen indenfor selve handelen. Det er almindeligt, at mindre handlende, der kun råder over lidt kapital, belåner deres afbetalingskontrakter. En sådan belåning er imidlertid umulig, hvis der ikke er taget ejendomsforbehold, og den lille handlende må derfor som regel enten løbe en risiko ved afkald på ejendomsforbehold eller overholde lovens høje procenter, hvad der medfører, at han lidt efter lidt mister kunder. Kunderne går ofte derhen, hvor udbetalingen er mindst.

På denne måde har man altså ikke opnået, hvad der skulle være lovens hovedformål, nemlig at begrænse forbruget. Til gengæld har man slået en mængde i stykker for den mindre handlende; handelen koncentrerer sig på et fåtal af kapitalstærke firmaer, hvad der i det lange løb heller ikke kan være til fordel for kunderne, idet man derved kunstigt begrænser den lige konkurrence. Man bør, før det er for sent, tage konsekvensen og genoprette stillingen fra før det nævnte tillæg til afbetalingsloven, og jeg skal henstille til den højtærede justitsminister snarest at tage dette problem op til behandling.

Jeg skal samtidig gøre opmærksom på, at der i lovens § 3 udtrykkelig står, at de gennemførte ændringer er midlertidige; ligeledes skal jeg henlede opmærksomheden på de i denne paragraf indeholdte bestemmelser om adgangen til at lade ændringerne bort-

falde ved kgl. anordning. Jeg tror at kunne sige, at både de handlende og forbrugerne ønsker en ændring, da den nuværende tilstand er til skade for begge parter.

Robert Sørensen: Det, der giver mig anledning til at tage ordet her i dag, er det spark, som det ærede medlem hr. Weikop ved sin tale under finanslovdebatten forleden gav de danske håndværkere indenfor beklædningsbranchen. Det ærede medlem sagde, at det arbejde, som udføres som leveranceskrædderi, ikke er bedre end det, man udfører indenfor konfektionsindustrien.

Nu har jeg den ære at repræsentere ca. 20 000 beklædningsarbejdere, hvoraf ca. 16 000 er industriarbejdere og ca. 4 000 håndværkere. Det var måske derfor nærliggende for mig at støtte det ærede medlem i hans angreb på den danske håndværkerstand, men da jeg har nogen forstand på arbejdet indenfor de forskellige brancher, som jeg har arbejdet i, siden jeg blev udlært i 1923, kan jeg desværre ikke følge ham. Det ærede medlem er sikkert en dygtig forretningsmand med meget stort kendskab til avancer, men han er ikke i stand til at bedømme, om et stykke arbejde er skrædderi eller konfektion.

Det ærede medlem hr. Weikop talte om besparelser på statens budget — jeg tror iøvrigt, vi alle kan være enige om, at besparelser bør ske under hensyn til, hvad der er rimeligt — og kom herunder ind på spørgsmålet om konfektionering af uniformerne til stat og kommune. Det er vist det, som „Berlingske Tidende“ forstår ved den lille politik, når bladet taler om, at der under finanslovbehandlingen føres både en stor og en lille politik. Den politik, der blev ført af det ærede medlem på dette område, er vist det, man kalder den lille politik — det ærede medlem hr. Weikop bør vist spørge Håndværksrådets formand, om det ikke er en sådan sparepolitik, man karakteriserer gennem udtrykket: at spare på skillingen og lade daleren rulle. Jeg skal senere komme med nogle tal, som jeg tror det ærede medlem allerede kender, og som burde være nævnt den dag, det ærede medlem talte; de beviser nemlig, at dersom man tager kvaliteten og pasformen i betragtning, sparer staten penge ved at få sit arbejde udført efter den